

Könnyen jött, könnyen ment

*A Mi Hazánk és a Magyar Kétfarkú Kutya Párt szereplése a
2024-es választásokon és tanulságai*

A REPUBLIKON INTÉZET ELEMZÉSE

2024. június

- Elemzésünkben a Nemzeti Választási Iroda választási adatai, valamint a Republikon Intézet korábbi közvélemény-kutatásai alapján jártuk körül a Mi Hazánk és a Magyar Kétfarkú Kutya Párt választási eredményeit, különös tekintettel arra, hogy milyen hatással volt a pártok szereplésére a Tisza Párt felbukkanása.
- A választási eredmények igazolni látszanak a közvélemény-kutatások által már korábban is feltárt jelenséget, amely szerint a Mi Hazánk és az MKKP potenciális szavazói közül sokan szívároghattak át a Tisza Párthoz: a két párt támogatottsága Magyar Péter felbukkanásával bezuhant, a vármegyei listákra leadott, illetve vármegyékben leadott európai parlamenti szavazatok összevetése alapján pedig még egyértelműbb, hogy a két párt sokkal rosszabbul teljesített azokon a voksolásokon, ahol a Tisza is szerepelt a szavazólapon.
- Ezzel együtt a Mi Hazánk és az MKKP az egyedüli pártok a 2019-ben és 2024-ben is listát állító pártok közül, amelyek képesek voltak jobb eredményt elérni az öt évvel ezelőttihez képest, ráadásul a 2022-es országgyűlési eredményeiken is javítottak. A „Magyar Péter jelenség” elszívó hatása megmutatta, hány százalék körül mozog a pártok törzsszavazói rétege, a Mi Hazánk és az MKKP pedig pozitívként értékelheti, hogy ezek a csoportok, ha csak kis mértékben is, de növekedtek az elmúlt két év során.
- Bár most a Tisza Párt az európai parlamenti választási eredményét ünnepelheti, és valóban példátlan sikertörténetet tudhat maga mögött, 2026-re előre tekintve Magyar Péter számára is fontos tanulság, hogy a nem kellőképpen elkötelezett szavazók által generált támogatottság megtévesztő lehet és könnyen elillanhat.

Magyar Péter és a Tisza Párt közvélemény-kutatásokban is mérhető szárnyalása már a június 9-i európai parlamenti és önkormányzati választásokat megelőző időszakban elemzői közhellyé tette, hogy az új erő megjelenése alapján forgathatja fel a magyar politikai erőviszonyokat. Számos kutatás (többek között a [Republikon Intézet](#) részéről is) látott napvilágot arra vonatkozóan, honnan érkeznek legnagyobb számban az újonc Tisza szavazói, és bár a példátlan közéleti turbulencia és a váratlanul intenzív kampány során szinte napról napra változott az, hogy mely szereplőket tekinthettük a „Magyar Péter jelenség” legnagyobb veszteseinek, nem férhetett hozzá kétség, hogy egyetlen párt szavazóbázisa sem maradhat érintetlenül.

Ha összevetjük azoknak a pártoknak és pártszövetségeknek a 2019-es, illetve 2024-es európai parlamenti választási eredményeit, amelyek mind idén, mind 5 évvel ezelőtt állítottak listát, az esetek többségében látványos visszaesérről számolhatunk be.

A MIND A 2019-ES, MIND A 2024-ES EURÓPAI PARLAMENTI VÁLASZTÁSOKON INDULÓ PÁRTOK ÉS PÁRTSZÖVETSÉGEK ORSZÁGOS EREDMÉNYEI			
	2019-es EP választási eredmény	2024-es EP választási eredmény	Különbség (százalékpont)
Fidesz-KDNP	52,56%	44,81%	-7,75
DK-MSZP-Párbeszéd*	22,66%	8,04%	-14,62
Mi Hazánk	3,29%	6,71%	+3,42
Momentum	9,93%	3,7%	-6,23
MKKP	2,62%	3,59%	+0,97
Jobbik	6,34%	0,99%	-5,35
LMP	2,18%	0,87%	-1,31

*A Demokratikus Koalíció és az MSZP-Párbeszéd szövetség 2019-ben külön indult az európai parlamenti választásokon, 2024-ben viszont közös listát állítottak. Az összevethetőség kedvéért a fenti táblázatban a DK és az MSZP-Párbeszéd 2019-es eredményeit összeadtuk.

Két párt esetében viszont azt figyelhetjük meg, hogy sikerült jobb eredményt elérniük, mint öt évvel ezelőtt: ezek a Mi Hazánk és a Magyar Kétfarkú Kutya Párt (MKKP). Bár két merőben eltérő karakterű formációról van szó, nem véletlen, hogy épp ezek ketten mozogtak a többi párttól eltérő pályán az előző európai parlamenti választások óta. Mind a Mi Hazánk, mind az MKKP úgynevezett „anti-establishment” pártként írható le, azaz bizonyos tekintetben a teljes politikai berendezkedést, vagy annak egyes jellemző elemeit kérdőjelezi meg. A Mi Hazánk szélsőjobboldali, homofób, rasszista és xenofób megnyilvánulásaival, valamint a szélesebb társadalmi konszenzusokat megkérdőjelező üzeneteivel, például az oltásellenességgel teszi ezt (bár a Fidesz-KDNP jobbratolódásával egyre több területen mosódik el a határ a két párt között), míg az MKKP – minden komolyodása ellenére – még számtalan elemében hordozza a viccpárt-jelleget, és kommunikációját tekintve látványosan kilóg az ellenzéki pártok sorából.

A 2022-es országgyűlési választások minden előzetes ellenzéki várakozás ellenére újabb kétharmados parlamenti többséget hoztak a Fidesz-KDNP számára, az egyesült ellenzék (DK-Jobbik-LMP-Momentum-MSZP-Párbeszéd) pedig óriási vereségbe szaladt bele, amelynek hatásai a mai napig meghatározók a hazai politikában, hiszen közvetett és

közvetlen módon is hozzájárultak a két évvel ezelőtti együttműködés pártjainak kiábrándító szerepléséhez az idei voksoláson. A Mi Hazánk azonban azzal okozott meglepetést 2022-ben, hogy 5,88 százalékos eredményével megugrotta a parlamentbe jutáshoz szükséges 5 százalékos küszöböt, és frakciót alakíthatott az új országgyűlésben. A sikernek meglett a következménye: az erődemonstráció növelni tudta a Mi Hazánk szavazótáborát, a Republikon Intézet 2022 októberében már 10 százalékra mérte a pártot a pártválasztók körében. Ez a támogatottsági szint kicsit megingott ugyan a 2023-as év folyamán, de 2023 augusztusára a párt ismét 9-10 százalék körül stabilizálódott, és ezen a szinten is maradt egészen 2024 márciusáig, Magyar Péter berobbanásáig a magyar politikai életbe. Ezt követően a párt népszerűsége jelentősen csökkent, áprilisban már csak 6 százalék körül járt, lejjebb, mint 2022 ősze óta bármikor.

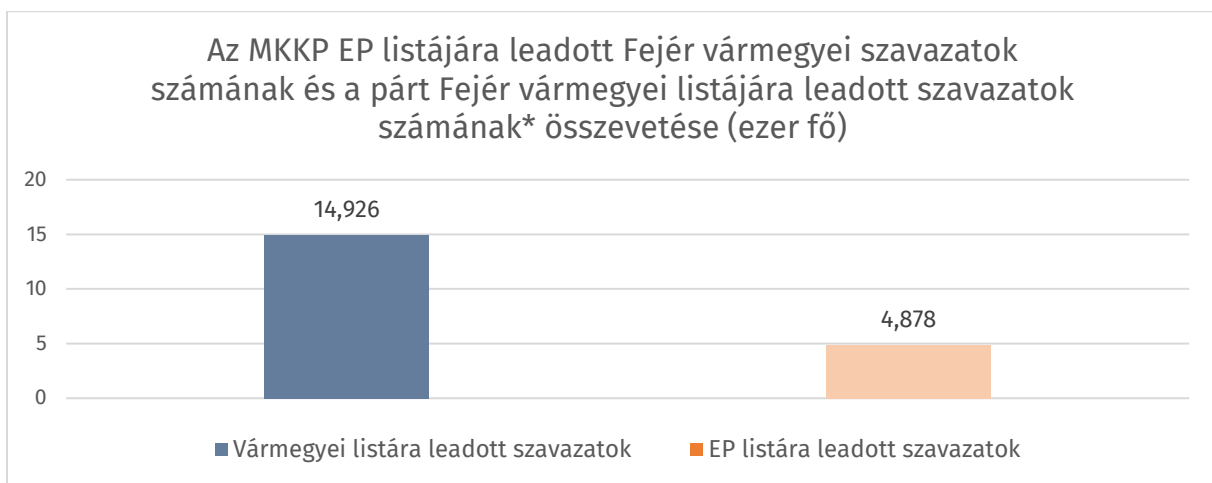
A Mi Hazánk 2024-es európai parlamenti választási szereplése (6,71 százalék) igen közel áll ahhoz az eredményhez, amit az áprilisi kutatásunkban mértünk Toroczkai László pártjának (6 százalék). Ezen a ponton azonban érdemes megvizsgálnunk, hogy miért nem tapasztalt további, a márciusihoz és áprilisihoz hasonló visszaesést a Mi Hazánk a támogatottságát illetően a választást megelőző két hónapban.

A közvéleménykutatási adatok már korábban is jelezték, a választási eredmények pedig igazolták, hogy jelentős átszavazási hajlandóság mutatkozik a Mi Hazánk támogatói részéről a Tisza Párt irányába (a „jelentős” itt persze relatív: miután a Tisza Párt támogatottsága jóval nagyobb a Mi Hazánknál, Magyar Péter szavazóinak jóval kisebb százalékát teszik ki a volt Mi Hazánk szavazók, mint amekkora százaléknyi veszteséget okoznak ugyanazok az elvándorló szavazók a Mi Hazánknak). Ennek egyik legjobb indikátora, ha összevetjük az európai parlamenti választásokon a vármegyékben a Mi Hazánk listájára leadott szavazatok számát azon szavazatok számával, amelyeket a párt vármegyei listái kaptak. Mivel a Tisza Párt nem állított vármegyei listákat, a szavazatok megoszlottak: Magyar Péter választói más pártok listáira voksoltak a helyhatósági választáson, ennek pedig a Mi Hazánk látványosan haszonélvezője volt.

*Mivel a vármegyei listákra a megyei jogú városok lakói nem szavazhatnak, az összevetéshez az európai parlamenti listára érkezett szavazatok számából levontuk azokat, amelyeket megyei jogú városokban adtak le.

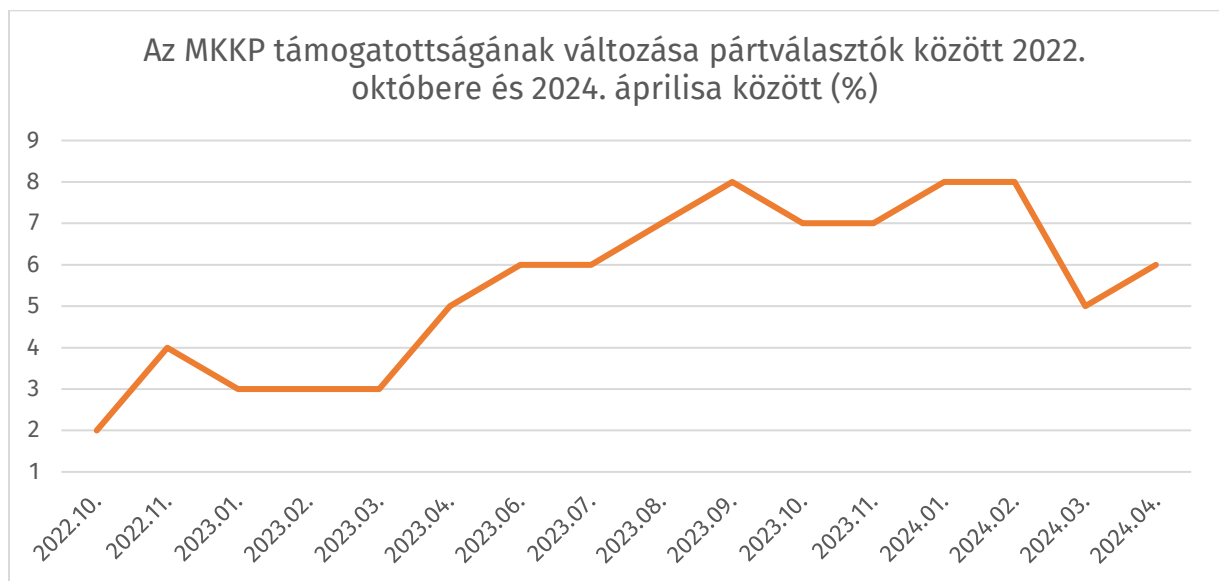
Itt érdemes felidézni az áprilisi pártpreferencia-felmérésünkhöz fűzött elemzésünk egyik mondatát, amely a választási eredmények által újbóli megerősítést nyert: „A Mi Hazánktól is tudott Magyar Péter szavazókat szerezni, de szélsőjobboldali párt lévén a magiszavazói számára nem nyújt alternatívát Magyar Péter moderáltabb politikai ajánlata”. Ebben áll tehát a válasz arra a kérdésre, miért nem esett tovább a Mi Hazánk népszerűsége az áprilisi kutatás és a választások között: bár a Tisza képes volt a párt támogatóinak egy jelentős részét elszipkázni, ezek a szavazók nem tartoztak Toroczkai pártjának meggyőződéses választói közé. A Mi Hazánk magját az a körülbelül 6 százalékos szavazó adja, akik már a 2022-es országgyűlési választáson is a pártra voksoltak, és akiket Magyar Péter nem tudott átcsábítani.

*Mivel a vármegyei listákra a megyei jogú városok lakói nem szavazhatnak, az összevetéshez az európai parlamenti listára érkezett szavazatok számából levontuk azokat, amelyeket Székesfehérvárott, illetve Dunaújvárosban adtak le.

Az MKKP esetében nem tudunk a Mi Hazánkhoz hasonlóan minden vármegyére kiterjedő összehasonlítást végezni a vármegyei listákra és a vármegyékben az EP listákra leadott voksok száma között, ugyanis a Kutyapárt csak Fejér vármegyében állított listát. Annak az egy listának az esetében azonban ugyanarra az eredményre jutunk, mint a Mi Hazánk listái esetében: az MKKP kirívóan jobban teljesített abban a versenyben, amelyben a Tisza Párt nem indult.

Ha a Mi Hazánkhoz hasonlóan áttekintjük, hogy alakult az MKKP támogatottsága 2022 ősze óta, azt láthatjuk, hogy a Kutyapárt a 2023-as év legnagyobb nyertesének tekinthető: 2 százalékról egészen 8 százalékig nőtt a párt támogatottsága a pártválasztók körében, és még 2024 februárjában is ezen a szinten állt – majd jött Magyar Péter. Az MKKP egy hónap leforgása alatt 3 százalékpontnyi visszaesést produkált, és ugyan az áprilisi kutatás még minimális (bőven hibahatáron belüli) visszaerősödést mutatott, a párt 3,59 százalékos európai parlamenti választási eredménye egyértelműen azt mutatja, hogy esetükben a szavazók elszivárgása nem állt meg áprilisban, hanem folytatódott egészen a választásokig.

Az MKKP növekedése a Mi Hazánktól eltérően nem a 2022-es országgyűlési választáson elért siker eredménye, hiszen két évvel ezelőtt a párt mindössze 3,27 százalékot ért el, és nem jutott be a parlamentbe. A Kutyapárt erősödésének oka sokkal inkább az egyesült ellenzék látványos sikertelenségében keresendő, hiszen ennek következtében számos, korábban a közösen induló ellenzéki pártokra voksoló szavazó kötött ki az MKKP-nál. Az idej európai parlamenti választások eredménye azonban arra utal, hogy ezek a szavazók most ott is hagyták a pártot a Tisza kedvéért, a Kutyapárt 3,59 százalékos eredménye pedig – csakúgy, mint a Mi Hazánk esetében – igen közel áll a 2022-es országgyűlési választáson elért

eredményhez, tehát úgy tűnik, hogy amíg a Mi Hazánk törzsszavazói bázisa bő 6 százalékos körüli, addig a Kutyapárt 3-3,5 százalékos elkötelezett szavazóra számíthat.

A fentiek alapján két, egymáshoz szorosan kapcsolódó érdekes következtetés is levonható. Az egyik az, hogy mind a Mi Hazánk, mind az MKKP igen ambivalens helyzetbe kerül, ha az idején választási kimenetelét kell értékelnie a saját szemszögéből. Egyfelől mindkét párt felülmúlta mind a 2019-es európai parlamenti, mind a 2022-es országgyűlési választáson elért eredményét (még ha utóbbit csak kis mértékben is), másfelől azonban messze alulteljesítettek azokhoz a várakozásokhoz képest, amelyeket a Magyar Péter felbukkanását megelőző hónapok közvélemény-kutatásai kelthettek mind bennük, mind támogatóikban. Az idején választási eredmények megmutatták ugyan, hogy a 2023 és 2024 első hónapjai során mért támogatottság nagyrészt délibáb volt csupán, hiszen a választók egy jelentős százaléka elpártolt a Mi Hazánktól és az MKKP-tól, amint egy potensebbnek mutakozó politikai erő tűnt fel a színen, az egykori egyesült ellenzék pártjaihoz képest mégis eredmények könnyvelhetik el, hogy ennek ellenére is képesek voltak legalábbis megőrizni azokat a szavazóikat, akik már az előző voksolásokon is őket támogatták, sőt, minimálisan még növekedni is tudtak.

A másik, ehhez kapcsolódó tanulság Magyar Péter és a Tisza Párt számára lehet fontos 2026-ra nézve: a Mi Hazánk és az MKKP példája jól mutatja, hogy a könnyen jött támogatók könnyen is mennek. A Tisza vonatkozásában még nem tudhatjuk, mekkora lehet az a magyszavazói csoport, amely kitartana a párt mellett egy esetleges gyengülés, vagy egy másik, erősnek látszó politikai formáció felbukkanása esetén is, de miután egy új, ráadásul világos ideológia és világnézet nélküli pártról van szó, könnyen lehet, hogy esetükben egyelőre nem is beszélhetünk ilyen mértékben elkötelezett támogatókról. Természetesen számtalan különbség akad a Tisza Párt és a Mi Hazánk, illetve az MKKP között, azonban van egy jelentős hasonlóság is: Magyar Péter pártja is „anti-establishment” pártnak tekinthető, hiszen – legalábbis a kommunikációja szerint – az elmúlt körülbelül két évtizedet meghatározó magyar politikai rendszer teljes átstrukturálását tűzte ki célul. Ezzel bizonyára sok, mindeddig más rendszerkritikus, vagy a rendszerből valamilyen módon kilógó pártot támogató választó számára tűnhet vonzósnak, de a Mi Hazánk és az MKKP példája is mutatja, hogy a nem kellőképpen elkötelezett szavazók által generált magas támogatottság könnyen elveszhet.